

„Če pa Kristus ni vstal,
potem je prazno
naše oznanjevanje,
prazna tudi vaša vera,
potem smo od vseh ljudi
najnesrečnejši —
toda Kristus je vstal
[od mrtvih!“
(Pavel Korinčanom.)

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Letna naročnina v državi 30 Din, Evropi 72 Din, z Mar. Listom letno 100 D'n, v državaj prek morja 3 dolare na leto Novine i M. List s kalendarom. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din. Plačati se mora naprej. Št. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. Cena oglosov: Cela stran 800 Din, pol strani 400 d'n. i tak nižje. Poslano med tekstom vsaka reč 2 Din, mali oglasi do 10 reči 5 Din, više vsaka reč 1-50 Din.

Vredništvo v Lendavi hš. 67. — Uprava v Črensovcih, Slovenska Krajina.

Združene evropske države

Sedaj so bili velikonočni svetki, zato ni kakih posebnih novic na bojnem polju, saj so velikonočni čas na svoj način vsi praznovali. Kljub mnogim nedostatom je namreč Evropa vendar še toliko prežeta s krščanstvom, da ne more iti brezbržno mimo največjih krščanskih svetkov.

Mnogi diplomati so tačas šli na počitnice. Vendar so pa gotovo naprej predli svoje misli in načrte za bodočnost. Morda ravno tem bolj.

Gotovo so tudi mislili o novi ureditvi sveta oziroma Evrope, saj so državniki obeh vojskujočih se taborov o tem ponovno javno govorili. In državniki so snov za svoje govore veliko zajemali iz načrtov diplomatov.

Da gre v bodočnosti za neko večjo povezanost med državami Evrope, to nam jasno kaže silni razvoj tehnike, ki sili v tesnejšo skupnost ne samo evropske narode, ampak sploh ves svet.

Precej tudi kaže na večje sodelovanje evropskih držav sedanja povezanost med Nemčijo in Rusijo, še bolj pa zavezništvo Francozov in Angležev. To zadnje je zlasti zanimivo in s tem v zvezi mišljenje Francozov glede nove Evrope. Francozi se namreč bojijo, da bi Angleži sicer organizirali zvezne države evropske, a bi se potem dalje za to ne brigali. Tak položaj Angležem dobro omogoča že njihova, posebna zemljepisna lega v Evropi: živijo na velikem otoku v severozapadnem kotu Evrope. Francozi so pa prepričani, da brez stalnega sodelovanja Angležev zvezna Evropa ne bi v redu delovala. Zato Angleži, Francozi modrujejo približno takole: „Ako se mislite le nekaj časa brigati za ureditev Evrope, potem bomo brez ozira na vaše proteste Nemčiji zadali tak udarec, da si bo od tega opomogla šele po preteku več pokolenj. Ako pa hočete z nami braniti male narode, potem bomo poslušali vaše predloge glede Nemčije. Ali ne mislite, da se izognete odgovornosti, ako pravite, da Nemčija postane odlična sosedica, kakor hitro narodni socialisti odidejo z oblasti. To se lahko zgodi; celo upamo, da se to zgodi. Vendar pa ne moremo sklepati miru na predpostavki, da se bo to res zgodilo. Ali Nemčija postane dobra sosedica, to je odvisno od tega, ali Anglija postane dober Evropejec in to v dejanjih, ne samo v besedah. — Dejstvo je namreč, da se je Anglija (in tudi Amerika) med letom 1919 in 1923, to je prva leta po zadnji svetovni vojni, le malo brigala za Evropo. In to je bil tudi eden izmed daljših vzrokov sedanje nove vojne.

Zanimivo je tudi to, da je znani Francoz Briand naredil načrt za federacijo Evrope in ta načrt je potem francoska vlada kot prva predložila zainteresiranim državam in maja 1930 Društvu narodov.

Ravnotako je zanimivo zgodovinsko dejstvo, da nobena druga evropska zemlja ni bila tolikrat pod oblastjo drugih evropskih narodov kot Francija

Nenavadni velikonočni večer

Na Vüzem zvečer okoli 7 h nas je presenetila posebna svetlost na nebu: rjavordečkasta svetloba se je razlila po velikem delu neba. Mnogi so najprej mislili, da je morda požar, pozneje pa so se spomnili, da smo pred par leti doživeli nekaj sličnega in še bolj živega. Bil je morda „severni sij“. Zagrebški geofizi-

ški zavod na Griču pa razlaga, da je bil to le odsev sonca na zelo visokih oblakih, v višini 8—10.000 m. Ponekod so v zvezi s tem občutili tudi potres. Poznale so se močne motnje pri telefoniranju in poslušanju radioaparatur. — Nenavadni pojav so opazovali tudi po drugih državah.

Papež je govoril na Veliko noč

V cerkvi sv. Petra v Rimu je bila slovesna sv. maša ob navzočnosti 50.000 ljudi. Po maši je papež Pij XII. imel govor v

katerem je omenjal sodobne dogodke: Sloga med narodi je uničena. Edino Kristus je rešitev iz sedanje strašne stiske.

Nova vlada v Franciji

Reynaud je sestavil novo vlado, v kateri so zastopane vse stranke tako, da je to res „vlada narodne edinosti“. V vladi je „ožja vojna vlada“ in „gospodarski kabinet“. Pri glasovanju

za zaupnico je za vlado glasovalo 268 poslancev, proti 156 in 111 se je vzdržalo glasovanje, tako da je vlada dobila pravzaprav le en glas večine. — Bivši poslanci komunistične stranke so pred vojnim sodiščem.

Romunija izgnala angleškega novinarja

Pregnan je bil iz Romunije dopisnik angleške agencije Reuter. Romunske oblasti ga obtožujejo, da je v nekem poročilu, ki ga je poslal v Anglijo, trdil, da je nemško gospodarsko odposlanstvo, ki je takrat prišlo v Bukarešt, od Romunije v obliki ultimata zahtevalo izvedbo go-

tovih naročil. — Omenjeni dopisnik trdi, da je svoje informacije dobil iz nemških krogov. — Z ozirom na to je romunski minister za propagando je pozval vse inozemske dopisnike in jih prosil, naj ne pošiljajo netočnih vesti, drugače bo prisiljen podvzeti posebne korake.

Finski komunistični voditelj

V mestu Terijoki, ki leži takoj onstran finsko-sovjetske meje, je staro gledališče, kjer se je vsako dopoldne zbralo kakšnih 10 ljudi, da poslušajo starajočega se igralca, ki mu je ime Otto Kuusinen, predsednik neke „sovjetske finske vlade“.

Otto Kuusinen, finski izdajalec tajnik tretje Internacionale, član Kominterne, ki ga je Stalin poslal na Finsko, ko jo je napadel, a ki se je moral z boljševiško vojsko vred ustaviti pred finskim junaštvom, ki je zastavilo pot na meji.

Otto Kuusinen je star 60 let. Bledi obraz mu je ovit v brado, ki pa mu ne more zakriti zločinske duše, ki gleda iz njegovih onemeglih oči. Vsako dopoldne je govoril ta „predsednik“ v gledališču v Terijoki pred praznimi klopmi o „načrtih svoje vlade“, med tem ko se je od Mannerheimove črte slišalo grmenje

topov in ko so vozili skozi Terijoki nazaj proti Leningradu razbite tanke in vozove in ranjence. Kuusinen je vedno modro izbiral. Tudi sedaj je bilo boljše zanj, da je govoril dnevno v prazni dvorani o svoji državi fantomov, kakor da bi megal po snegu Mannerheimovih črt in se pustil ubijati za svojo „domovino“.

Ta Kuusinen je star znanec boljševiških prevratnikov. Od 1917 naprej je v njihovi službi. Eden najbolj krvoločnih in s človeško krvjo oškropljenih boljševiških pajdašev. Iz Finske ga je prepodil maršal Mannerheim, isti, ki mu tudi danes brani povratek v domovino, ki jo je izdal.

Že l. 1905 se je Kuusinen nahajal v spremstvu Zinovjeva. Ljening je takrat Zinovjeva vprašal, kdo je ta blede deček, ki ga vedno vlačijo seboj. Zinovjev mu je odgovoril: „To je neki kovaški pomočnik, popolnoma neizobražen in nepismen. Njegova neumnost je tolikšna, da se ob njej odpočivam, njegova suženjska

obdelava zemlje, za žito in vinograd, koliko truda za izgraditev krasne katedrale. — Čim lepša in čim večja je ideja, tem bolj jo je treba čuvati, dokler je v nežni dobi razvoja, kakor mlade bilke. In taka je zaenkrat še misel o združenih evropskih državah.

Zato tudi Francozi predobro poznajo zgodovino Evrope in so prepričani, da je federacija Evrope zaenkrat le še lepa misel, ki je ne bo mogoče tako kmalu v celoti uresničiti. Vsaka lepa misel rabi gotov čas, da se lahko uresniči. To se je tako jasno videlo na primeru Društva narodov, ki je gotovo krasna misel, a vendar tako počasi dozoreva. Zgodovina pač ne dela skokov. Francozi, kot narod razumnikov, a tudi kmetov, prav dobro znajo, koliko truda je treba za

z njih držav (Švica, Amerika) ne zdi zadosti prepričljiv; pravijo, da so to le izjeme in v sedanji Evropi nikjer ni sličnih pogojev.

Gotovo pa zveza med Anglijo in Francijo, ki še nikdar v zgodovini ni bila tako močna, izgleda kot dokaz trditve, da narodnostno čustvo polagoma izgublja ostrino in je tako polagoma velik korak do federativne zveze.

Seveda bo pa treba najprej javno mnenje pripraviti na to veliko misel, ki obeta lepšo bodočnost Evrope. S tem bo tudi onemogočena brezbožna internacionala komunistov in tako Evropa in človeštvu ohranjena krščanska kultura z zdravim napredkom.

podvrženost pa me zabava“. To so torej bile sposobnosti, s katerimi se je Kuusinen v službi komunizma prikopal do tako visokega mesta, da je bil določen za predsednika sovjetske finske vlade.

Takoj po boljševiški revoluciji je l. 1917 ustanovil na Finskem neke vrste plaho tajno boljševiško stranko. Obdan od rdečih gardistov je potem l. 1918 „vkorakal“ na Finsko, kjer je ustanovil „začasno boljševiško vlado“. Pomagala sta mu dva pajdaša, Manner in Sirola. Ta vlada je trajala eno celo leto, dokler da je ni pregnal maršal Mannerheim. Otto niti čakal ni vojaškega poraza. Takoj je pobegnil v Moskvo pod okrilje Zinovjeva.

Člani kominterne in Politbiroja v Moskvi so takoj spoznali, kaj lahko pridobijo s takšnim možem, neumnim in suženjsko podvrženim, pri tem pa brezvestno krvoločnim. Poslali so ga na Ogrsko, kjer je takrat divjal boljševik Bela Kun. Kuusinen je prišel tja v decembru 1918. Toda bil je previden. Dejal je, da je boljše, ako svoje pravo ime prikrije. Za to se je na Madžarskem imenoval *Olbergen*. Skupno z *Bela Kunom*, Szamuelijem in Paganijem so tvorili strašno krvoločno četvorico, ki je strahovala Ogrsko. Kuusinem se je trudil, da bi kaj osebnega prispeval k „razmahu proletarske revolucije“. Iznašel je dvoje značilnih sredstev, za katere so mu boljševiki ostali hvaležni vseh 20 let do danes. Ustanovil je namreč posebno vohunsko službo za vsako hišo posebej, tako, da je bil za vsako hišo po ena oseba odgovorna s svojim življenjem za vse, kar se v njej dogaja. Druga njegova originalna iznajdba je bila, da je Bela Kun dovolil rdečim gardistom, ki so prišli iz Moskve, da so smeli 24 ur svobodno pleniti, ropati in ubijati, „da bi se odpočili od naporov dolgega potovanja“. Ta krvava četvorica je na Ogrskem pobila, postrelila, pobesila in do smrti mučila 250 tisoč ljudi. To je dosegla v 133 dneh komunistične diktature.

To je mož, izdajalec svoje domovine, ki se ni naučil ničesar v svojem življenju, razven pobijanja nedolžnih in privezanih ljudi, krvoločna surovina, poklicni zločinec, ki ga je Stalin izbral, da pred vsem svetom predstavlja sovjetske ideale o svobodi malih narodov. Ta mož je sedaj tudi gospodar ozemlja, katerega so Rusi dobili od Finske po mirovni pogodbi.

Razne vesti.

Beograd. Slovesno so se spominjali *triletnice beograjskega pakta med Italijo in Jugoslavijo*. Ob tej priliki sta izmenjala primerne brzovjavke naš in italijanski zunanji minister, grof Ciano in dr. Marković. — Slavna „Comédie française“ je v Beogradu nastopila s delom Molière: *Misanthrope* (ljudomrzec) in Alfred de Musset: „Vrata morajo biti odpreta ali zapreta.“ Francoski umetniki so bili sprejeti z navdušenjem. — Pred okrožnim sodiščem se je vršila razprava radi uniform za Stojadinovičeve omladince. Krojač toži radi 500 narodenih uniform. — Prošnje za podpore družinam vojaških obveznikov se vlagajo pri županstvih. — Več razširjevalcev razburljivih govoric je bilo kaznovanih.

Zagreb. Prijeti so bili ponarejevalci 500 v dinarskih bankovcev. — Vsa naša notranja politika se zdaj suče okoli finančne samostojnosti banovine Hrvatske. — Vsi občinski uradniki na Hrvatskem so postavljeni na razpoložnje in bodo postali banški uradniki ali pa bodo upokojeni. — Pozlačen je bil križ na stolpu „prvostolne“ (nadškofijske cerkve). Delo je stalo 24.000 Din.

Ozalj. Reševanje žrtev velike železniške nesreče, v kateri smo poročali že v zadnji številki, sta opravljala dva poklicna postapljača. Vagone so dvigali s težkim žerjavom. Škoda znaša okrog 3 milijona Din. Dozdaj so iz vode izvlekli 9 smrtnih žrtev. Nova železniška nesreča se je zgodila na progi Zagreb—Beograd: ekspresni vlak se je zaletel v tovornega pri postaji Ivaničgrad; k sreči človeških žrtev ni bilo.

Finska. Sovjeti od nje zahtevajo več kakor so se pogodili. — Sovjeti so zasedli Viborg, ki jim je pripadel po mirovni pogodbi. V mesto je prišlo okoli 600 uradnikov in policajev ter 1000 delavcev iz Leningrada, ki bodo popravili poškodovane stavbe.

Švica. Naš novi poslanik Momčilo Jurišič je v Bernu nastopil svojo službo.

Televizija je bil v Rimu sprejet pri italijanskem cesarju in kralju, pri papežu, pri Mussoliniju in grofu Ciano. Ob tej priliki je „Pester Lloyd“ pisal tudi o dobrih odnosih med Beogradom in Budimpešto.

Madžari v Jugoslaviji. Bivši senator Imre Varady je dal izjavo, ki jo je objavil Kis Ujsag, da je položaj madžarske manjšine v Jugoslaviji dober.

Na Kitajskem vlada Vang-činveja, ki je naklonjena Japoncem, nima dobrih izgledov. Maršal Čangkajšek namreč še naprej vodi borbo proti Japoncem, seveda s pomočjo iz inozemstva.

Vatikan. Papež se je v krasni brzovjavki zahvalil predsedniku poljske republike za čestitke.

Rim. Žepni telefon brez žice, težek pol kile, je iznašel Italijan Mastini. Aparat bo presešenežen za bodočo svetovno razstavo v Rimu.

V Carigradu so si jugoslovanski tekači posamično in kot moštvo priborili prvenstvo Balkana v cross-country. Tek je bil na progi 7-5 km. Poedinski prvak je Jože Kotnik iz Zagreba.

Nedela

po vuzmi prva.

Večer tistoga dneva, prvo-
ga v tjedni, je prišeo Jezus pri
zakljenih dveraj v hižo, kde
so bili vučeniki iz strahu pred
židovi, stopo v sredo med nje
pa njim pravo: „Mir vam bodi“.
I kda bi to pravo, njim je po-
kazao roke i stran. Razveselili
so se vučeniki, kda so vidili
Gospoda. Teda njim je pali pra-
vo: „Mir vam bodi! Kak je
oča mene poslao, tudi jaz vas
pošlem.“ I po tej rečaj je pihno
na nje i njim pravo: „Primito
svetoga Dūha; šterim grehe od-
pustite, so njim odpūšeni; šterim
je zadržite, so njim zadržani.“
Tomaža pa, ednoga zmed dvan-
najsterih, ki se imenuje Dvojček,
ne bilo med njimi, kda je prišeo
Jezus. Pravili so njeml zato dru-
gi vučeniki: „Gospoda smo vi-
dili.“ On njim je pa pravo: „Če
ne vidim na njegovih rokaj cvet-
kov prebodjenja i ne vtekem
svojega prsta v rane od cvetkov
i ne položim roke v njegovo
stran, ne bom vervao.“ Za osem
dni so bili njegovi vučeniki opet
notri i Tomaž med njimi. Jezus
pride skoz zaprti dver, stopi v
sredo i pravi: „Mir vam bodi!“
Potem pravi Tomaži: „Deni svoj
prst esi i poglej moje roke; po-
daj svojo roko i jo položi v mojo
stran. I ne bodi neveren, nego
veren.“ Tomaž njemi odgovori:
„Moj Gospod i moj Bog.“ Jezus
njemi pravi: „Ka si me vido,
Tomaž, verješ. Blaženi tisti, ki
neso vidili i vervali.“ Še vnogo
drugih znamenj je včino Jezus
nazoči svojih vučenikov, štera
neso zapisana v toj knigi. Ta so
pa zapisana, da bi vervali, da
je Jezus Kristuš Sin boži i da
bi po veri meli življenje v Njegovom
imeni. (Jan. 20, 19 - 31)

*

„Mir vam bodi!“ — Gda
se okoli nas vse nevarno gible i
zible, gda je ves svet razburkani
od vojnoga vihara, gda so vzva-
lovene vse strasti, razbičano sko-
ro do blaznosti sovraštvo med
narodi, ali je ne ono, po kem
hrepimo vsi iz globočine trpečih
src, iz dna nemirnih dūš: mir?

Niedne reči ne pišemo i ne
zgovarjamo dnes tolikokrat i s
takšov grozov, kak reč: vojna.
Pa z niednov rečev ne izgovarja
dendnešnje človeštvo s takšim
hrepenenjem, kak malo reč: mir.

Pač smo slūtili i čūtili že
v prvejših časih, da mora biti
mir prečūdežen dar boži, če sam
Sin boži svojim prijatelom v ti-
stom velikom trenutki, gda se
jim je po svojem vstajenji prvi-
krat prikazao, je ne znao i ne
mogoče želeti nikaj bošega i ni-
kaj lepšega, kak mir „Mir vam
bodi!“

Še prle, kak je razpošillao
svoje apostole po sveti ozna-
njevati evangelij pa jih je včio,
kak se naj obnašajo na svojih
misijonskih potaj, jim je naro-
čao: „I v katerokoli hišo pridete,
pravite najprle: „Mir toj hiži!“
S tem, kak da bi jim šteo pra-
viti: Nikaj bošega nemrete želeti
hiži, kak mir.

Je pa mir trojni i za te
trojni mir moramo prositi pa se
trūdit i za njega tudi mi: Mir
med narodi, mir med ljudmi v
domačem kraj, tretjič pa mir s
samim sebov v svojem srci, v
svojoj dūšnoj vesti. Te mir pa
je samo te mogoči, če mam
mir z Bogom.

Najvekša nesreča, ki je mo-
gla priti na svet, je ta vojna.
To vsi spoznavajo.

Mora priti mir, če se naj
ves svet ne pogreze v nesreči,
ne potopi v krvi, če naj vse člo-
veštvo ne zablodi v največšo
podivjanost. Zato pa je potrebno,
da znova i znova zdigavlemo
svoje roke i svoja srca k Bogi
vsemogočemi i zdihavlemo pa
prosimo: „Daj nam mir, o Gos-
pod, svoj mir nam daj!“

Pisma našim dečkom

Velika katastrofa je pred
nami. Evropa drvi v obupno bo-
dočnost. Vse to zato, ker smo
mi katoličani preveč spali in
smo mirno pustili delati vsem
temnim elementom.

Resnica je, da so vsi po-
skusi v zgodovini, ločiti človeštvo
od Boga, vzrok katoliške malom-
arnosti. Na ta način so nastala
že mnoga krivoverstva in revolu-
cije.

Katoličani imamo skrivno-
stni zaklad božjih resnic, ki so
določene za vse ljudi. In če te
resnice mi preveč skrivamo, ali
pa jih preveč malomarno nudi-
mo drugim, navadno pride do
preloma, ki jih zgodovina ime-
nuje krivoverstva, revolucije in
vojne.

Tak prelom je tudi dana-
šnji čas. Premalo smo širili Kri-
stusov evangelij. Le zase smo ga
hranili in še dostokrat to ne.
Nosili smo skrivnostno ime ka-
toličan, naša dela pa niso bila
katoliška. Gledali so nas naspro-
tniki, toda zastoj so iskali na
nas kreposti, ki jih nudi Kristu-
sov evangelij. Zato so se obrnili
vstran od nas, pa tudi vstran
od Boga.

Kdo more zarazmiti vse
posledice tega našega življenja?

Dragi dečki, tako je! Le
priznajmo! Preteklost nas naj
uči, bodočnost pa hrabri. Ura
bo v tem boju kmalu dvanajst,
zato moramo vstati iz našega
spanja.

Preprečiti moramo odpad
od katoliške Cerkve, ki se je za-
šel po vojni. Ne z besedami,
dragi dečki, z vzgledi bomo to
preprečili, s krepstnim življe-
njem. Lepih besed nam nikoli ni
zmankalo, zmankalo nam je le
lepih vzgledov.

Dečki moji, ali razumete
to resnico? Bojim se, da je
mnogi ne razumejo, zato vam
ponovno o tem govorim. Čas

namreč tudi od vas zahteva, da
začnete krepstno živeti, morda
bolj kot ste živeli kdaj koli
poprej.

Pa ne ustrašite se besede:
krepst! Ne mislite, da je kre-
posten človek živ mrlič, ki mora
vedno z rožnim vencem okrog
hoditi in samo na Boga misliti.
Ne! To bi bila res žalostna kre-
post. Krepst je vse nekaj več,
je izpolnjevanje tega, kar nam
vest narekuje. In vest nam nikoli
ne narekuje, da bi s kislim ob-
razom okrog hodili in prodajali
ljudem svojo čmerikavost. Le
nasprotno je res in to vzgledi
dokazujejo. Krepstni človek je
navadno najbolj vesel in poln
dovtipov. V vsaki družbi je nad-
vse dobrodošel, ker zna v njo
prinesti pravo razpoloženje, ki
duha bistri, ne pa mori. O tem
mi imamo mnogokrat prav nas-
protno pojme. Marsikateri mlad
fant si iz srca želi, da bi bil
krepstni in s tem Bogu služil,
toda straši ga misel, da bo mor-
al hoditi ves žalosten okrog in
svojo mladost žrtvovati za višje
ideale. Kaka zmeta in mnogokrat
usodna zmeta!

Vprašam vas, dragi dečki,
kdaj ste bolj veseli, ali pred spo-
vedjo ali po spovedi ali pa po
pravkar storjenem grehu? Pač
po spovedi; greh pa ima to var-
ljivo lastnost, da se nam kaže
ves lep, ko pa ga naredimo, nas
grize in dušo mori s pekočimi
očitki.

Dragi dečki, te besede sem
vam napisal, da bi vam vsaj
malo prikazal današnje razmere
in kaj te od nas zahtevajo. Za-
vedam se, da vedno ponavljam
misel s krepsti, kar morda ko-
ga odbija, toda zdi se mi to
nujno potrebno. Današnji grešni
človek mora neprestano poslu-
šati besede o krepsti, če se
hoče povrniti na pravo pot.

(Dalje)

Okrožnica papeža Pija XII.

„Summi Pontificatus“.

Vsi, ki stopajo v Cerkev,
naj bodo kakršnega koli rodu in
jezika, naj vedo, da imajo v
božji hiši, kjer vlada Kristusov
zakon in njegov mir, enake si-
novske pravice. Po teh načelih
enakosti Cerkev posveča veliko
skrb vzgoji domačega duhovni-
štva in da postopoma pomnoži
število domačih škofov. Da bi
temu našemu pojmovanju dali
tudi zunanega izraza, smo izbrali
bližajoči se praznik Kristusa Kra-
lja, da na ta dan na grobu apo-
stolskih prvakov povzdignemo v
škofovo dostojanstvo dvanajst
zastopnikov najrazličnejših na-
rodnosti in rodov. Sredi tolikih
nasprotij, ki trgajo in razganjajo
družino človeštva, naj bi ta Naš
korak služil v slovesen dokaz
vsem našim po svetu razkroplje-
nim sinovom, da duh, nauk in
dela Cerkve nikdar ne morejo
biti drugačna kot nauk apostola
narodov, ki je učil: „Oblecite
novega človeka, ki se obnavlja
k spoznanju, po podobi njega,
ki ga je ustvaril; tukaj ni več
ne Grka ne Juda, ni obreznega
ne neobreznega, ni dijavka ne
Scita, ne sužnja ne svobodnega,
ampak je vse in v vsem Kristus“.
(Kol. 3, 10—11)

Zavest vesoljnega bratstva,
kakor jo uči in goji krščanstvo,
nikakor ne nasprotuje ljubezni
do lastne domovine in ponosu
na njeno slavno preteklost, tudi
ne ovira njenega napredka in ne
slabi njenih upravičenih zahtev,
saj prav krščanstvo uči, da je v
delih ljubezni od Boga samega
postavljen red, da moramo bolj
ljubiti tiste, s katerimi nas dru-
žijo posebne vezi, in tem pred
vsemi pomagati. Sam božji uč-
nik nam je dal zgled, kako je
treba domačo zemljo bolj ceniti,

ko je jokal nad bližnjim razde-
janjem svetega mesta. Toda do-
moljubje ne sme zapirati srca
pred vseobčo krščansko ljube-
znijo, ki vidi tudi druge in bla-
gor drugih v prijazni miroljub-
nosti.

To je tisti čudoviti nauk o
ljubezni in miru, ki je toliko do-
prinesel za napredek kulture in
vere. Glasniki, ki so ga, prežeti
nadnaravne ljubezni, oznanjali,
niso samo rahljali zemlje in
zdravili bolezn, ampak so pred-
vsem blažili in oblikovali življe-
nje in ga dvigali k božjim viša-

Kozarjevemu očetu v slovo.

Oče, ali slišite? Polje za-
čenja zopet peti pomlad, les za-
čenja zopet šumeti pomladanji
spev. Še malo in v obilnem sne-
gu pomlajene njive bodo zopet
polne škrančkove pesmi; in še
malo, pa se bo šepet pomlada-
njih sapic zopet zazibal na trav-
niku s cveta na cvet. In tedaj bo
zopet treba prijeti za plug, za-
grabiti za motiko, zajeti seme v
prgišče. Jutranja zarja, izza hri-
bov kukajoča, nas bo dramila iz
spanja in večerna nas bo s silo
od dela trgala. Polje in les bosta
klicala gospodarja, njegovega dela
in ljubezni njegove: Oče, ali slišite?

Oh ne, Vi ne slišite nič
več! Še preden Vas je letos delo
utrudilo, ste morali skleniti roke
na prsih in leči k počitku. Le
kdo bo zdaj namesto Vas za
grunt skrbel: kdo bo polje oral,
sejal in žel, kdo bo travnike
gnojil in kosil, kdo bo sadno
drevje negoval in ga obiral, kdo
bo v gozd hodil, ga krčil in či-
stil? Le kdo bo zdaj namesto

MISIJSKA POROČILA

V tej vasi Moskera stoji središče te salezijanske inspekto-
rije imenovane „Sv. Peter Klaver“, katera ima v Kolumbiji 16
zavodov. Inspektorijalni dom je v zavodu „Leon XIII.“ v mestu
Bogotá, 21 km na jugovzhodu od Moskere. Tukaj imamo sale-
zijanski aspirandat (zdaj ima 110 aspirantov), modroslovski stu-
dentat (39) in bogoslovnico. Izmed 26 bogoslovcev je 10 Ko-
lumbijancev, 8 Italijanov, 3 Nemcev, 2 Nizozemca, 2 Jugoslovani
in 1 Danec. In modroslovci ravno tako spadajo k različnim na-
rodnostim: tu sta 2 Poljaka in 1 Jugoslovani (g. Grudnik). Kljub
temu in nravni občutljivosti dobrih domoljubov (taki smo vsi)
ni nikdar nobenega prepira, ampak vedno vlada lepo razumeva-
nje in bratska ljubezen. Radi skromnosti imamo med bogoslovci
(in prav tako med modroslovci) samo eno našo družbo, ki se
imenuje Družba Presv. Srca Jezusa in modroslovska Družba Bl.
D. Marije Brezmadežne. Predsednik naše je g. Rijavec.

Značilno, najlepše salezijansko delo v Kolumbiji je gotovo
skrb in ravnateljstvo lazaretov za gobavce. Je mnogo lazaretov
v Kolumbiji, a vsi so pod navzočnostjo salezijancev: se naha-
jajo večinoma v teh le treh sledečih krajih: prvi v vasi Agua de Dios
(Božja voda) v tukajšnji pokrajini Cundinamarca, okoli 140 km
zapadno od Mosquera, ima okoli 7000 gobavcev; drugi v vasi
Kontratacion v pokrajini Santander, okoli 200 km severovzhodno
od Moskere, ima 3500 ubogih gobavcev in tretji v Cano de
Loro blizu mesta Cartagena, na atlantski obali. Odpustite, če
tako pretrgam. Drugoč bom nadaljeval ta predmet, ali pesem
krščanske ljubezni.

Izven 3 slovenskih salezijancev, ki so g. Hanželič, g. Ri-
javec in g. Grudnik, ne poznam v Kolumbiji nobenega drugega
Slovence ali Jugoslavana; vem pa po lanskem državopisu, da
je v cell Kolumbiji 91 Jugoslovani, ki imajo jugoslovansko
državljanstvo in mislim vseh skupaj, z goriškimi vred, okoli sto
ali več. Mislim, da večinoma so Hrvatje in Dalmatinci in da
Slovencev ni mnogo. Pred kratkim sem povpraševal na Narodni
Policiji in tako sem izvedil za štiri Jugoslovane: dva stanujeta
v Bogotá, se imenujeta Štefan Katič in Frančišek Restovič Petrov;
imam naslov od obadva, a nisem se še videl z njima, a čimprej
bom mogel, bom ju šel iskat. O prvem vem, da je na prav
dobrem mestu, ima vinski obrt, se zdi, da je Dalmatinec. Tako
upam priti do drugih rojakov; hočem se spoznati z njimi, hočem,
da se ti rojaki spoznajo z nami, slovenskimi salezijanci, ker to
spoznanje in ta zveza bo gotovo prinesla lepe uspehe, posebno
za njihove duše in še bolj ko bom jaz že duhovnik. Bo nekaj
težave v začetku, vem; ne poznam nič srbohrvaščine, a upam,
da Bog bo blagoslovil moj dober namen. Mislim, da če bo vsak
govoril v svojem jeziku, se bomo razumeli drug drugega. Če
bi znal srbohrvaščine! Mi manjkata srbohrvaška slovnica in
slovar, da bi se naučil vsak nekaj tega jezika. Vse kar imam,
knjige, revije in časopise, vse bom dal na razpolago mojim
rojakom; čeprav ne bodo mnogo razumeli slovenščine, gotovo
pa, n. pr. iz Izselj. Vestnika, bodo razumeli, da domovina skrbi
za svoje sinove, ljubi izseljence svoje. Kako rad bi bil, da bi
prišla vsaj dva Jugoslavana na novo sv. mašo prvega Jugoslo-
vana v Kolumbiji. (Dalje.)

vam in ga povzdignili prav do
vihov svetosti, od koder se vse
vidi v božji luči; gradili so spo-
menike in svetišča, ki še danes
kažejo, do kakšnih sinjih višin
se more povzpeti krščanski ge-
nij, še bolj pa so v ljudeh, uč-
nih in preprostih, mogočnih in
slabotnih, gradili žive templje
božje in mladike iste trte, ki je
Kristus; ohranili so prihodnjim
rodovom zaklade davne umet-
nosti in modrosti, predvsem pa
so jim odprli neprecenljive za-
klade večne modrosti, ki bratski
družji in sklepa ljudi v nadna-
ravno občestvo. (Dalje.)

Na italijanskem katoliškem vseučilišču v Milani

študirajo dijaki iz 20 držav Evrope,
Azije, Amerike. Tu najdeš študente
iz Albanije, Argentine, Brazillje,
Bolgarije, Čile, Anglije, Francije,
Kitajske, Kolumbije, Jugoslavije,
Litve, Mehike, Madžarske, Nem-
čije s Češko-Moravskim protek-
toratom, Polke, Romunije, Ru-
sije, Sirije, Španije, Švice, Zdrū-
ženih držav Amerike i iz vseh
delov italijanske države. 60%
študentov navdušeno sodeluje
pri Katoliškoj Akciji, ostali so
z dūšov i srcem katoličani.

bila Vaša beseda. Sedla bi na
klop pod črešnjo, spregovorila
nekaj vsakdanjih besed, nato pa
bi v mraku prisluhnila skrivnost-
nemu šelestu lesa, bi se zazrla v
čar zvezdnate noči, da bi nama
zmanjkala vsaka beseda, le srci
najini bi bili lepote polni in si
zato čisto podobni in si čisto
blizu, da bi se znali pogovarjati
brez besed. O oče, ali res nič
več ne bova tako skupaj sedela,
lepote pijana, v sreči umirjena?

Tako žalostno mi je srce!
Toda to grenko žalost mi
teši pomlad, ki se budi: Nov
cvet poganja iz semena, ki v ze-
mlji strohneva; večer na novo
prižiga zvezde, ki jih jutro uga-
ša; pomlad venča drevo, ki je z
njega suho listje stresla jesen, s
svežim zelenjem. Pa še bolj mi
jo teši Velika noč, ki jo pravkar
doživljam: Kakor črva ničvred-
nega je smrt pohodila Najbolj-
šega izmed ljudi, a novo življe-
nje je kakor zlata jutranja zarja
ožarilo Prvega, ki je od mrtvih
vstal. Zato se mi ob slovesu gren-
ka žalost sprevača v veselje up:
Na svidenje, ljubi očka!

Miška.

Razgled po katoličanskem sveti.

Španija. V Španiji navdušeno delajo tudi za obnovo duhovnega življenja, ki je v državljanski bojni dosta trpelo. Po škodovane cerkve i samostani se popravljajo. Mladenci, ki so se še nedavno borili s puškov v roki, stoplejo v semenišča. Povsod se vršijo misijoni, da bi se na te način pritegnolo k duhovni obnovi kem več ljudi. V mestih, kde so župnijske cerkve porušene, se vrši boža služba v samostanskih. Posebno radi se ljudje vdeležujejo pobožnosti križne poti, da bi Bogi zadostili za vnoga razžaljenja v časi državljanske boje.

Palestina. Po najnovejših angleških podatkih je v Palestini 1.476.000 prebivalcev. Od tega je 8% kristjanov, 60% muslimanov, 32% židovov. Po tom

je kristjanov 118.000, od teh 35 jezero katoličanov. Med katoličani vršijo dušno pastirstvo frančiškani.

Kitajska. Na katoličanskem vseučilišču „Aurora“ v Šanghaji, kde je rektor jezuit P. Germain, je zdaj 260 katoličanov. Od 152 medicincov jih je 62 katoličanov. Za sv. krst se pripravlja 120 študentov. Leta 1930. je bilo krščenih 25 študentov, 4 od teh na sam Božič.

Vatikan. V vatikanski biblioteki se nahaja podrobno izdelani zemlevid podunavskega ozemlja, ki predstavlja njegovo stanje v leti 1546. To je edini primer tega zemlevida. Nedavno so te zemlevid prerisali in razmnožili in ga po naročilu sv. Oče poslali vsem tistim državam, štetim pripada podunavsko ozemle.

Glasi iz Slov. Krajine.

Sobota. Delavska zbornica v Ljubljani je letos odprla 3 mesečno socialno šolo za delavce. Dva meseca je trajal teoretičen pouk in 1 mesec bodo učenci delali praktične izpite vsak doma pri svoji organizaciji. V nedeljo 17. marca je bil slovesen zaključek teoretičnega dela te šole, kateri zaključek so učenci proslavili s skupnim sv. obhajilom v kapeli Vzajemne zavarovalnice. Iz naše Krajine je obiskoval to šolo Horvat Avgust z Ivanjec, kateri je dobil posebno pohvalo od vodstva šole. Praktični del šole bo Horvat delal pri podružnici Zveze združenih delavcev v Murski Soboti. — 27. marca smo imeli 5 pogrebov, kar je res izredno. — Sečkova iz Male Kaniže so sejali oves, pa jih pri tem zadela kap (boži žlak). — Sploh je zadnje čase zelo velika umrljivost.

Martinje. Na cvetno nedelo smo pokopali Kozar Jurija. Bil so skrben vert na svojem malom gruntu, dober oča svojima sinoma Vendeli i Lojzeki, ki je postano duhovnik s pomočjov očini žrtev i molitev, lubeči brat svojoj sestri Julii. Meli pa so dobro srce tudi do vsakoga drugoga človeka, z roda kak sosida, znanca kak nepoznanca. Dosta so se trudili v domačoj vesi za krščansko mišljenje kak dolgoletni goreči širiteo domačega tiska, vsem pa je svetilo v lepi vzgled njuvo jakostno krščansko življenje. Kak ji je vse poštvvalo, najlepše svedoči njuv pokop, na šteroga je prišlo 5 duhovnikov i vnogo ljudi z domače, kuzemske i siničke fare. Naj njim bo lejka domača gorička zemla, ki

Išči i najdeš!

Zmetno je iskati tou, ka si mogoče nej zgubo, šče vekši künšt je pa kaj takšega najti. Ali že v evangelijumi stoji zapisano: „iščite i najdete, — prosite i dobite eli pa klonkajte i odpre se vam. Tak je pajdaš Tinek že dugo nekaj iskao, samo ka nej mogeo, najti. Bole je iskao menje je bilo sleda, kde bi se kaj našlo — pravzaprav, Tinek je po domače povedano; „fličke lovio.“

Möu je pa Tinek v sebi naturo, štero so njemi, več drugi kak on sam v tom tali, držali na viški i lovio je tak dugo, ka je zgrabö. Čuden bi se mogoče vido on komi, nej v teli, liki v dejanji. Dober dečko je Tinek. V svoji mladi letaj je bio jako tihoga življenja. Prvič je živo kak ešče gnjes v pravom strahi svojih starišov, drgoč pa kak mladi deček je mogeo fejsť delati. Ščista drugi dečko je pa postao kda je že soldak gratao ali pa zdaj kda je že soldačijo odslužo.

Povsedi ga je bilo viditi veseloga, zdravoga obraza, bilo med dečkami, šteri ga jako radi

so jo vsikdar z vrelim srcem ljubili, naj ji v dobrom spomini ohranijo i za nji radi molijo vsi, šterim so dobro včinoli!

Kobilje. Na velikonočni ponedeljek je naš Fantovski odsek priredio lepo uspelo akademijo. Najbolj lušno je bilo gledati male dečkece — naraščaj, ki so na odri jako lepo telovadili. Na konci je bila jako lepa veseloigra „Če sta dva, ali dva lažidravnik“, pri šteroj smo se vsi gledalci od srca nasmejali.

Kuzma. V toj dolgoj zimi smo meli prinasa *Kmetijski nadaljevalni tečaj*, kakor so ga meli tudi po drugi šolaj Slovenske Krajine. V lepem številu smo se udeležili vsakega predavanja. Na koncu kmetijske šole smo priredili igro, ki je jako dobro uspela. V imenu vseh učencev kmetijske nadaljevalne šole se moremo zahvaliti našemu učiteljstvu in obenem se moremo zahvaliti gospodu upravitelju Beloglavcu od Grada.

Lendava. Kr. banska uprava je poslala 5.000 Din za najrevnejše v srezu. Zelo smo ji hvaležni. — Pes brez gospodarja se mudi v župnišču. Kdor ga pogreša, naj se čimprej oglasi.

Duga ves. 20. marca se je začelo z regulacijo potoka Borosnak. Preračunski stroški znašajo 250.000 Din, od tega bo 80% prispevala banovina, ostalo pa interesenti. Delo vodi domačin iz Beltinec g. Mesarič.

Kap je zadela Bajzek Franca iz Martjanec. Pokojni se je pelao iz Beltinec, kde je stanövao, v M. Soboti. Na poti, 1 km od doma, ga je zadelo, da je spadno z biciklina i vmro.

majo, ar zna povedati, štero boso, ali pa zna napraviti dečkom smej, vidi se ga kak dobroga delavca v raznih društva, pa tudi pri deklaj je naš Tinek velki majster. Vnogoj je že mogoče zmejšao njene račune, pa nešterna si je že mislila — „Tinek je moj!“ pa tudi on či ne bi meo rejsan dobroga fundamenta od malij nog, na šteroga se je zdaj postavio kak idealen dečko, bi že nekda prišeo s poti poštenja. I sam proti sebi je pravo: „Dekle so si gučale; či bi ga prej samo me zgrabile — samo je bom lovio vas, pa nej ve mene. I tak je tudi bilo. Ešče za tople jeseni je Tinek lumpao s pajdašji z domače pa tudi z edne druge vesi. Med temi zvuškimimi je bio eden precij živ dečko i s Tinekom sta bila včasij vküper. Nej bilo se pa ta, že se je čülo z njeva guča, ka se je šlo za edno dekle. Znao sam včasij, ka more biti že na glasi, ar se je čülo: „Z Francije je zdaj prišla, fejsť dekla je.“ Nato pa si je pogučao Tinek: „Znaš pajdaš — lejpa ali nej lepa, tou se pri meni ne šte, glavno je tou, či je poštena.

(Dalec.)

Kobilje ma novomešnika. Dne 9. marca je bio v Rimu posvećen za duhovnika vlč. g. *Kislak Kalman*. On je rojeni na Kobilji. Tam živeta mati i brat. G. novomešnik spada med znanne misijonarčke, ki jih je zbirao, pripravljao i pošilao več let po vrsti vlč. g. Radoha Jožef. Bio je tudi dve leti gojenec Martinišča, prle kak je odišeo v tujino. Naše srce je napunjeno z veseljem. Častitamo dragimi g. novomešniki, njegovoj skrbnoj materi i vsem, ki so kakoli pripomogli, da sv. Cerkev ma ednoga duhovnika več. Mala nova ekspozitura na Kobilji je zaistino lahko ponosna. Gda misli priti g. novomešnik domo, nam še ne znano. Najbrž v letnom časi. Bog naj ga vodi.

Subdiakoniat in diakonat sta sprejela naša rojaka *Jakob Avguštin iz Lipovec in Pintarič Štefan iz Dokležovja* iz rok prezvišenega ljubljanskega škofa Dr. Gregorija Rožmana. Oba nova levita pripadata salezijanskoj družbi. Obema iskreno čestitamo in njima želimo, da bi kmalu prišla

Pogled po državi.

Maribor. Stolni kanonik *Rudolf Janežič* je 20. marca obhajal 70 letnico rojstva. Doma je od Sv. Miklavža pri Ormožu. Kot bivšemu spiritalu in ravnatelju bogoslovja, kjer se vzgajajo mnogi sinovi naše krajine, mu tudi mi iskreno čestitamo in prosimo božjega blagoslova.

Jesenice. „Visoka peč“, plavž, topilnica železa, je bila popravljena in znova obratuje. Potrebna bi bila vsaj še ena topilnica tam poleg.

Stari kovanci po 20 Din ostanajo zakonito plačilno sredstvo najkasneje do 30. aprila t.l. Potem jih bo mogoče do 1. nov. 1940. zamenjati brez odbitkov za novo kovani denar samo pri blagajni Narodne banke in pri državnih finančnih ustanovah.

Dr. Korošec je preživel velikonočne počitnice v Dubrovniku.

Vrhovni verski poglavar jugoslovanskih Judov dr. Alkaj je casnikarjem dal izjavo, da so Judje v Jugoslaviji zelo zadovoljni, ker jih tukaj nihče ne preganja.

Povodnji v Vojvodini: povzročajo jih Donava in druge reke. Voda je poplavlila že veliko obdelanega polja. Pri Vukovarju je nad 200 hiš pod vodo.

Vojna in politika

Angleška podmornica je potopila nemško ladjo „Hugo Stinnes“ tik pred danskimi vodami; ravnatoko so Angleži skušali zaustaviti nemške ladje v norveških vodah. Seveda Nemčija s tem ni zadovoljna in pravi, da je s tem kršena nevtralnost Norveške in Danske.

Angleži so v Gibraltarju 13 ur zadržali veliki italijanski parobrod „Conte di Savoia“, s katerim se vrača v Ameriko Welles. Hoteli so na ladji najti dr. Schachta.

V Angliji se pričakuje sprememba vlade, v katero bi naj prišli zastopniki liberalne in delavske stranke.

Finci so se preselili iz ozemlja, ki po pogodbi pripade sovjetski Rusiji. Vzeli so sabo vse, kar se je dalo vzeti. V ta namen je finska vlada rekvirirala vsa vozila. — Sovjeti so protestirali pri finski vladi, zakaj je prekinjen električni tok za Hangö, ki so ga Sovjeti zasedli, in zakaj sovjetski vojaki tu ne dobijo potrebne hrane. — Na Finskem je bila sestavljena nova vlada: odločni Tanner, bivši zunanji minister, je sedaj minister za socialno politiko. — Nova finsko-ruska meja je ponekod 120 km oddaljena od stare, znamenje, koliko ozemlja so morali Finci odstopiti.

do cilia. Njihovi domači in rodbina komaj čakajo ta veliki dan, ka bosta postala duhovnika Gospodova!

Ali že mate? Ka? Nekaj jako lepoga, potrebnoga, hasnovitnoga i košta samo 1 dinar. To je knjižica: „Proč s trupom!“ Vsaka h ža jo more meti. Dobite jo na domačem farofi ali pa na Rakovniki v Ljubljani.

Na podporo Novin sta poslala Pečič Alojz i žena Marija iz Francije 9.50 Din. Bog povrni!

Naši v Ameriki. V Palmerston Pa je vmro po kratkom betegi Karel Horvat. Bio je v bolnici operirani. Ar je bio jako oslabljen od težkoga betego, so dva dni po operaciji nastale komplikacije in podlegeo je betegi. Naj počiva v miru! — V Allentowni v Sacred Heart bolnici sta bile operirani dve slovenskivi ženski. To sta ga. Kutoš in ga. Cvörnjek. Obe operaciji je srečno zvršo slovenski zdravnik dr. Polgar. Betežnici se dobro počütita i naskori zapüstita bolnico.

Delavske zavarovanje v Jugoslaviji, ki je njegova glava Osrednji urad za zavarovanje delavcev (SUZOR) v Zagrebu, bo treba spremeniti. Za Hrvatsko se mesto tega ustanavlja „Hrvatska središnja blagajna.“

Po Hrvaškem. Razbojniki so ubili in oropali kmete i kmetice, ki so šli na senje v Karlovec. — Poleg Siska je 18 letni dečko oropal blagajno in prerezal vrat starici, ki je bila svedokinja zločina. Dečkov dedek je hotel ubiti zločinca, ki je osramotil družino.

V Zagrebu je bila anketa o izseljenih. Govorilo se je tudi o tem, kako bi se izseljencem omogočilo varno nalaganje denarja v domovini; nadzorstvo nad tem bi imela banska oblast v Zagrebu.

Ljubljana. 60 letnico je obhajal univerzitetni profesor Dr. France Kidrič, doma iz Radenske vasi pri Rogaški Slatini.

Črnuče — Domžale, 9 km državne ceste bodo modernizirali. Preračun za to znaša 13.626.000 Din. in mora biti gotov do jeseni 1941.

Kranj — Britof cesta bo asfaltirana; stroški bodo znašali 1.309.589 Din.

Švedska gradi na severu trdnjavski pas.

„Altmark“, nemška ladja, radi katere je svojčas prišlo do velike napetosti, se je sedaj vrnila v nemško pristanišče Kiel.

Molotov, sovjetski komisar za zunanje zadeve, je za Veliko noč nameraval priti v Berlin, kar se pa ni zgodilo.

Angleži so odvedli v svojo kontrolno luko sovjetski parnik „Majakovski“, ki je vozil baker iz Amerike, namenjen najbrž za Nemčijo.

Grčija je 25. marca praznovala 119 letnico, odkar je postala neodvisna država.

Iz Pariza je moral oditi sovjetski odposlanik g. Surič, ker je ob priliki fnsko-sovjetskega mira poslal Stalinu brzojavko, v kateri se grdo norčuje iz Angležev in Francozov. Francoski cenzor je sicer prepovedal pošiljatev te brzojavke, vendar je bila odposlana. To dejanje vendar ne pomeni prekinitve diplomatskih odnosajev.

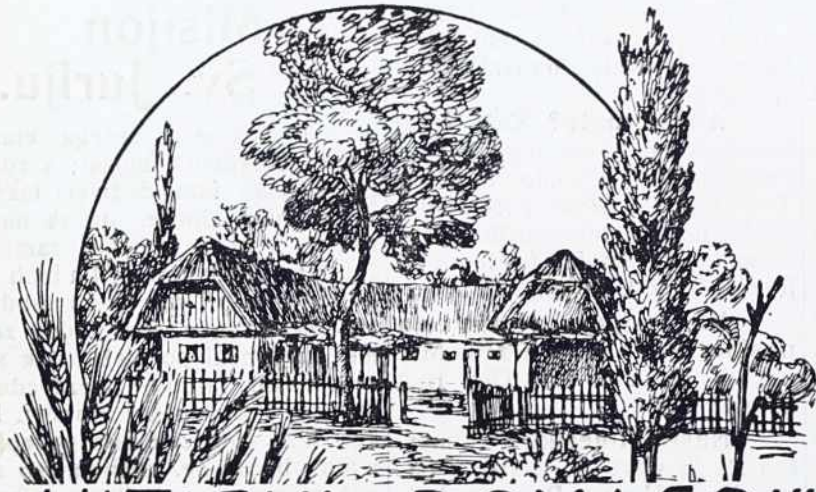
V Španiji so 28. marca slovesno obhajali prvo obletnico, odkar so čete generala Franka iztrgale Madrid iz rok rdečih.

Ribbentrop je pripravljaj sestanek med Hitlerjem in Stalinom na nemško-sovjetski meji.

Misijon pri Sv. Juriju.

Redko se iz našega kraja što v „Novinah“ oglasi; a zdaj pa je naša fara doživela takše milostipune dneve, da se nam zdi, ka toga ne smemo zamolčati. Po dugih šestnajstih letih je bio najpre pri nas palik obdržani sv. Misijon. Kak žedna zemla hrepeneni po dežji, tak so srca naših farnikov nezavedno hrepenela po dušnoj obnovi. In ker duše edne cele fare najlepše lejko obnovi sv. misijon, so se naš g. provizor tudi za njega poskrbeli. Naprosili so za sv. misijon častite gospode salezijance, šteri so se prošnji vkljub obilnoj zaposlenosti iz lübezni do naših nemrtelnü duš radevole odzvali. Tak so bili pri nas misijonarje sledeči častiti gospodje salezijanci: Tkalec Jožef iz Zagreba, dr. Zamjen Srečko iz Ljubljana, Vogrin Štefan in Lovrenčič Jožef iz Sobote. — Začeo se je sv. misijon v soboto 9. marca zadvečera in dokončao po osmih dnevaj v nedelo 17. marca. Vsakši den je bila ob 6. vöri sv. meša in nato slovenska predga. Ob 9. uri je bila vsaki den nemška predga, ar je nekako četrťina naših farnikov Nemcov. Ob pol 11. vöri pa je bila spet slovenska predga in nato meša. Zadvečera je bila vsakokrat sv. križna pot pa predga za vse, ali pa govor za posamezne stanove (otroke, ženske, dekle, dečke, moške), posebi za Slovence in posebi za Nemce. Gospodje misijonarje so se res z velkov požrtvovalnostjov dosta trudili, vej pa so držali vsaki den 4 predge, 4 dni pa celo po 5 predg; poleg toga so pa neumorno spovedovali, ar spovednice so bile oblegane od jutra do večera. Lejko pravimo, da bi skoro žmetno bilo eti pri nas najti človeka, ki bi med misijonom ne opravio spovedi. Šteri neso mogli v cerkev priti, so bili spovedani in obhajani doma. Boži Zveličar se je radüvao nad očišćenimi dušami, ki so prihajale, šče celo v kasnih vöraj, k sv. prečiščavanji. Sv. obhajil je bilo med misijonom, kak smo izvedeli, vse vküp 5800. Blaženi dnevi so resan to bili za našo faro, takši dnevi, kak smo jih ešče nikdar ne doživeli. Bože istine, ki so je gospodje misijonarje glasili, ne bomo pozabili in v spomini nam bo zlasti ostao sklep sv. misijona. Te sklep je bio v nedelo 17. marca ob pol 6 vöri večer. Najpre so nam pred nabito punov cerkvijov (več kak polovica lüdi je moglo ostani vöni) voditeo misijona vlč. g. Tkalec Jožef v slovenskoj in nemškoj predgi pokazali križanoga Zveličitela, šteroga se oklenimo z vsemi možmi svoje duše, da nam bo v srci on, naš Zveličar, kralüvao, ne pa smrtni greh. Po predgi so zunaj pred cerkvijov preč. g. dekan Krantz Jožef ob asistenci osmih duhovnikov blagoslovili misijonski križ. Nato se je v večernom mraki razvila veličastna rimska procesija. Te procesije se je udeležilo do 6 jezero lüdi, od teh nad 1500 z gorečimi bakljami v rokah. Fantje v krojih so nesli v procesiji znamenje našega odrešenja, misijonski križ. Ko se je procesija povrnola nazaj do naše lepe cerkve, je nato bila v cerkvi ponovitev krstne oblübe. Genljivo je bilo, kak so verniki dvignili svoje roke kvišku i so slovesno izpovedali vero v presveto Trojstvo i se odpovedali hüdomi dühi. Iz dna duše smo spevali nato „Te Deum“ — zahvalo Bogi za te milosti pune dneve. Da, zahvala Bogi za vse, ka nam je v teh dnevaj dao. Zahvala gg. misijonarom za njihovo veliko delo. In prošnja k Bogi, da bi sv. misijon obilne dobre sadove obrodio!

„HIZICKI DOMAČOJ“

Žokš Ivan, a Gldy. Prečastiti g. urednik! Oprvim vam pošilam najlepši pozdrav: Hvalen bojdí Jezuš Kristuš. Nadale se vam zahvalujem na vsej vašíj trđdaj i vam naznamim, da redno dobivam vaše liste Novine i Marijin list. Kalendar sam tđdi dobo. Novine težko čakam vsaki tjedem. — Za vaš god, šteroga ste obhajali 19. marca vam želem, da bi se šče ga vnogo let včakali zdravi i veseli. Kda pa bodo zaspale vaše oči, naj vam sv. Jožef i Marija stojita ob strani i sprejmeta vašo dđšo v sveto nebo. Pozdravljam vas ešče ednok, g. urednik. Pozdrave pošilam

lam g. Camplini, g. Bejeki, sebeščanskomi župniki, vsem izseljencom v tđjini i vsem dragim domačim v Šalamencaj.

Ferčak Ivan, a St. Gervasy. Velečastiti g. urednik, že prece časa je minolo, da se vam nesam oglaso iz toga dalnoga kraja. Naznamjam vam, da vaše liste redno dobivam i so mi na veliko veselje. Na vaš god 19. marca sam proso sv. Jožefa, vašega krstnoga patrona, naj vam pomaga v vsem vašem trpljenji i naj vas podpira, da bi mogli še vnogo let skrbeti za nas izseljence. Pozdravljam tđdi g. dekana Jeriča i celo tđrjansko faro.

Vinski sejem v Ljutomeru

12. marca t. l. je bil v Ljutomeru vinski sejem, na katerem je bilo razstavljenih 187 vzorcev vina, iz ljutomerskega okoliša 147, iz gornjeradgonskega 11 in iz štrigovskega okoliša 27 vzorcev. Strokovna ocena razstavljenega vina, ki se je izvršila v pondeljek pred razstavo, je ugotovila, da je velika večina vzorcev vredna najboljših ocen. Med temi najboljšimi vzorci je komisija naknadno izbrala en vzorec, za katerega je bila določena lepa nagrada, 100 kg galice. Isti dan zvečer se je vršil sestanek vinogradnikov in navzočih strokovnjakov, ki ga je vodil g. načelnik kmetijskega oddelka kr. banske uprave, ing. Podgornik. Na sestanku se je obdelalo vprašanje zaščite našega vina, s posebnim ozirom na dejstvo, da je letos izdalo kmetijsko ministerstvo odločbo o zaščiti imena izvora vina, ki raste na dalmatinskem otoku „Šolta“. Ta odločba je bila rešena v nekaj dnevih, a prošnja za zaščito „ljutomercana“ se vleče že peto leto brez konca. Kje je krivda?

V torek ob 9. uri je g. načelnik ing. Podgornik otvoril vin-

ski sejem in razstavo z lepimi vzpodbudnimi besedami v imenu g. bana. Tudi sreski načelnik g. Otmar Skalé je toplo pozdra-

Zalar Marija

Rožmarinček

Jaz imam en rožmarinček, lepih mladih dni spominček; ko se v noči prebudim, rožmarinček svoj gledim.

Kar mi rožmarinček pravi, noč in dan držim si v glavi, me spominja na Franceta, ki imel je tri dekleta.

Prva bila je Marička, pustil jo je vsled jezička, druga mu je bila Ana, lena in preveč zaspana.

Tretja bila bi mu všečna, ženka prevesela, srečna, skoro bilo bi zares, pa so oča prišli vmes.

Francelj šel je v drugo faro, vzel petičasto in staro, meni dal je za spomin, pušlič in en rožmarin.

Nisem več se omožila, rožmarin pa sem vsadila.

Jaz imam ta rožmarin, na Franceta lep spomin.

Če ne bosta prej se sprla, starka enkrat bo umrla, Bog daj dolgo ji življenje, meni skorajšno vstajenje.

Zima dolga bo skopnela, šla bo šla, slovo bo vzela, prišla bo pomlad na trate, Urška misli le še na te.

Svet zarajal bo v veselje, Francelj mi izpolnil želje, rožmarinček bo cvetel, Francelj me za ženo vzel.

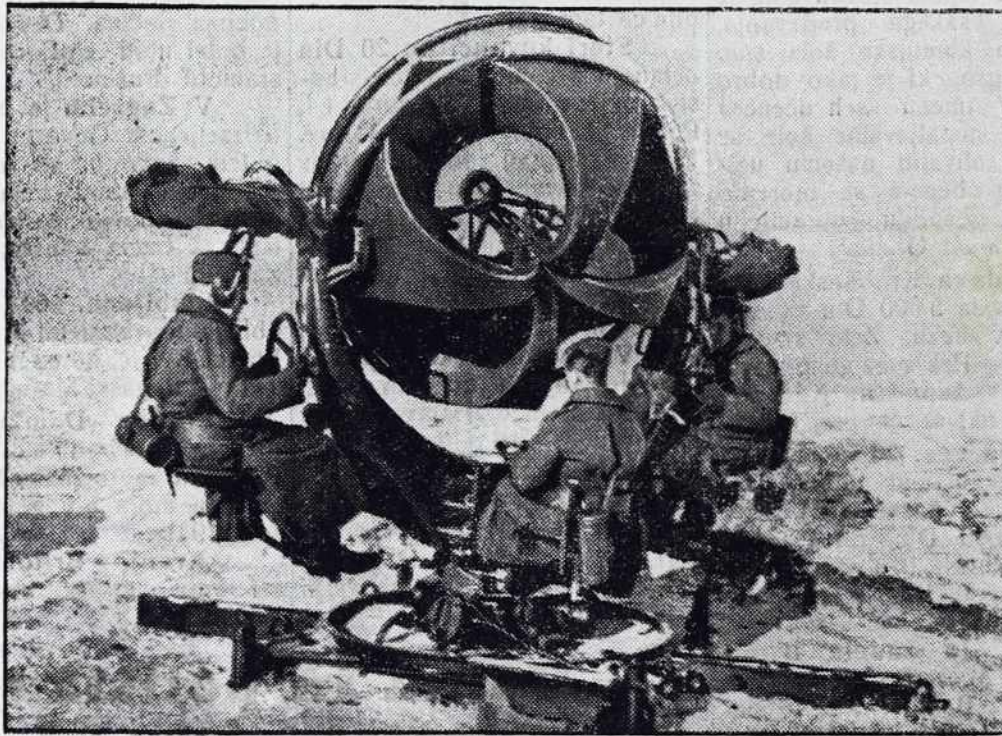
Peli bomo in plesali, rožmarinčku hvalo dali: „Rožmarin ima svoj duh, naj bo zelen al' pa suh.“

Jaz imam en rožmarinček, lepih mladih dni spominček, kaj me briga celi svet, lep spomin je mladih let.

Statistika po zajcu uničenih sadnih dreves

Letošnjo zimo je nekaterim sadjarjem zajec uničil nad polovico mladih sadnih dreves, pa tudi takim, ki že par let rodijo, ni prizanesel. Ogromna je škoda, ki jo dela ta žival v kmetijstvu. Priporočali bi, da se popišejo vsa sadna drevesa, ki jih je ogledal zajec to zimo, da bi vsaj približno znali, koliko trpi narodno gospodarstvo samo na tej kmetijski panogi radi tega zaščitenega glodavca. Ne da bi prištevati še na primer: zelje, grah, gorice in še mnoge druge rastline, bi dobili gotovo lepo razliko med dohodki, ki jih prinaša lovstvo in škodo, ki jo dela divjad, lovcem in lovski čuvaji. Kmet si je takorekoč od ust odtrgal denar in si kupil par dreves, jih sadil, gnojil in oskrboval ter sedaj, ko bi mu začele

vil razstavljalce, čestital prirediteljem in želel obilo uspeha razstavljalcem in kupcem. Predsednik Vin. podružnice pa je toplo pozdravil vse navzoče, imenoma zastopnike oblasti in druge strokovnjake. Nato se je pričela poskušnja vina, ki je celi dan v največji živahnosti trajala do 8 ure zvečer. Prodano je bilo c. 400 hl. vina po 5 do 8 D'n za liter. Mnogo vinogradnikov pa je odšlo v nadi, da bode kupec, ki si je njegov vzorec napisal v katalogu, prišel, ko bo potreboval vino, spet k njemu in odkupil vino. Tako je vinski sejem vsestransko ugodno izpadel.

Ogromno „kovinsko uho“ bi lahko imenovali ta stroj, ki na veliko daljavo ujame brnenje sovražnih letal.

KOTIČEK ZA GOSPODINJE

ZALAR MARIJA

Domači vrt.

Mi se bomo bavili v prihodnjih poglavjih z domačim vrtom. Vsakemu sodruidniku bomo hvaležni za pouk in bomo radi objavljali članke o vrtu. Mnogo prinaša o vrtu „Kmetovalec“, časopis za umno kmetijstvo. Mi pa ne pojdemo v višine vsega znanja, vsaj nekaj pa bomo dosegli: Lep vrt pri hiši kmetice. Stopite v stik z vašim učiteljstvom. Eden ali drugi je gotovo dober vrtnar. Vrt naj bo prav blizu hiše, da lahko vedno v njega skočis; naj bo na vzhodni strani, da ga obseva jutranje sonce; naj ne bo blizu stranišča in ne blizu gnoja, ker zelenjava prevzame smrad; tudi ob cesti naj ne bo radi prahu. Torej poiščimo lep primeren prostor. Vsekakor se posvetuj z vašim učiteljem. Saj to res nič ne stane. Naj pogleda prostor, a ti storiš po njegovem navodilu. Tudi že zdaj misli na to, če bi s časom vrt povečala, kam se bo povečal. Neprilčno bi bilo imeti dva vrtova. Drugo je ograja. Žična je draga, to ne gre za zdaj. Skozi živo mejo nam hodijo kokoši in naredo mnogo škode. Lesena je tudi draga. Za začetek bo najbolje, da oče zabije nekaj kolj v zemljo, iz svežega šilbja pa pletete vsi

domači ograjo. Vsak dan nekaj. Vratica pa naj naredi sin iz kakih desk ali iz kolja. Glavno, da nič ne stane. Kam pridemo, če bomo vse kupovali in s tujimi delali.

Po sredi ali v križ napravi malo širšo pot. Potem vrediš gredice. Tu pridejo vmes ozke steze. Greda naj bo toliko široka, da dosežeš do srede z roko, ko boš plela. Gnoj vzemi dobro preležan, kravji in kurji. Pepel in smetnjak je za mokro zemljo, ker suši zemljo. Za vit ni konjski gnoj in ne slama. Če gnojiš z gnojnico od stranišča, naj vse tri dni ostane na zenji, da zrak pretvori gnojnico v pravo rastlinsko gnojilo. Gnojiti ne smeš ob vročem soncu, ampak v hladu, pred lahkim dežjem. Drugače redilni sok ižhlape v zrak, tebi ostane suha strelja, izsušeni trdi kosi gnoja, ki niso za rabo v zemlji. Saj mora gnoj zemljo prepojiti, da bo nežna korenina samo vase srkala, da bo seme kar pilo, ne pa da bo gnojilo v trdem koscu gnojka kot v trdi lupini.

Šest vrst peciva iz enega testa.

Da ne bo drobno pecivo, ki služi za čajev prigrizek, vse enako, kar iz-

gleda dolgočasno in tudi po okusu je dobra izprememba, se naredi eno testo in se potem z dodatki prenaredi v raznovrstno pecivo.

Vzemi eno kilo gresne moke, pet rumenjakov, 40 dkg. stolčenega sladkorja, eno nožev konico pecilnega praška, 30 dkg zmočaja ali pa 20 dkg masti in toliko smetane, da bo testo primerno za kekse. Če nimaš smetane, pa vzemi mrzlo mleko in vmes dva beljaka dobro prešprudlaj. Pa še ščepec soli. Ko si ugneti la to testo, ga daj počivat v mrzlo klet kakih par ur. Potem testo zopet znova pregneti in razdeli v šest delov. Naredi 6 hlečkov. Iz prvega naredi kekse, kot po navadi. Ko si razvaljala in izrezala oblike, lahko na nekatere utišneš ribalnik, iibežen, da bo po vrhu hrapavo. To je potem švicarski keks. V drugi hleček ugneteš dve veliki žlici medu in prav malo onih dišav, ki so za medeno potico. K tem dišavam spada tudi rum. Daj ga eno žličko vmes, bo dobro dišalo. V tretji hleček ugneti eno rebro v mleku raztopljenem čokolado. Lahko pečene kekse, ki so lahko bolj piškoti, po dva in dva skupaj stisneš, seveda ko so že pečeni, vmes pa daš bolj suho kremo od čokolade. Puter, čokolado, cukur, to zmešaš, še malo mleka, pa je krema. V četrti hleček vgne- teš marmelado. Najboljši bo ribizel, marelična mezga, sadna žolica ali slično. V peti hleček pridejo orehi, zmleti, limonin sok, limonine lupinice. V šesti del pridejo začimbe in narezani rozini.

Daj malo likerja, ruma, limonine in pomarančne lupinice, klinčki, ingver, prežgan cukur. Če imaš rada cimet, ga daj vmes.

Lahko narediš še sedmi piškot. V tega ugneti prav dobre zmlete in mastne ocvirke. Te piškote zvaljaj bolj debelo.

Po potrebi daj v vsako testo še ali malo moke, ali jajce, ali cukra. Lahko različno glaziraš. Imela boš poln kup peciva, ki bo lepo in okusno. Rum je povsod dober, v medeni potici pa najboljši. To ni drago pecivo. Vse peči bolj svetlo. Temno je že prežgano.

Gojenje domače race.

Najboljše so race iz vrste kitajskih rac. Kinezi imajo tako velike kupčije z racami, da se nekateri trgovci pečajo samo z racijimi jajci, drugi z mladimi, tretji zopet s starimi racami ali celo samo z umetnim valjenjem jajc v pečeh, kot v Egiptu s kokošjimi jajci. En trgovec ima na tisoče rac in trži z njimi po daljnih krajih, drug zopet na milijone jajc. V vzhodni Indiji so zelo imenitne vrste rac, ki se imenujejo „bizamente“. Dobe se že v Nemčiji in tudi pri nas pod imenom turške race. Najimnitnejša in najlepša je kitajska mandarina. Pri nas jih gojijo na veleposestvih tupatam kot perutnino, ki diči dvorišče grajske gospode. Kitajci pa imajo za umetno valenje poseben les, ki počasi gori in je toplina vedno enakomerna.

roditi, jih uniči zajec. Ta kmet naj sedaj na novo zasaja prazen prostor (če ga sploh bo?), naj ponovno šteje par dinarjev, če jih sploh ima, za sadna drevesa! Kdaj bo iz tistih še imel koristi? Pa tudi je vprašanje, če jih ne doleti ista usoda! Zakaj se kmet muči in se vprašamo, če se bo še dolgo mučil radi tistih par lovev? Tista lovška zakupnina, ki jo plačajo lovcem kot odškodnino, je napram škodi, ki je povzročila divjad, zelo mala.

Za našo deco

Čudežna kupica.

Eden den je šo mladi dečko v bližnji log. Sebov je meo dva zvestiva psa. Mladenič se je dugo sprehajao i je nej opazo, da gračuje noč. Nazadnje se je le spomno, da de cajt iti domo. Pa kak se je zosagao, da je varao, ka je že trdna noč. Nej je njemi drugo preostajalo, da prenoči v logi. Zakuro si je ogenj i jo falaček kruha, šteroga je v žepi našeo.

Naednok pa začuje za sebov čudno jokanje. Janči, tak je bilo dečki ime, se obrne i zagleda mlado kačo. Zgrabila se je v skopec, ki je bño zavcom nalečeni. Dečko brez premisslanja odpre skopec i kačico oprosti. Kača pa začne po človeško gučati:

„Fala ti dečko; rešo si me! Jaz sam čerka kačje kralice. Nesi me domo materi, ki ti bo jako faležna. Ponūvala de ti vsake vrste zakladov, ti pa ne zemi nikaj drugoga, kak malo kupico ob prestoli moje matere. Če boš to kupico dao povohati kakšemi šteč betežniki, ti včasi ozdravi. Zdaj pa me nesi domov! Pri ovoj brezi so dveri v našo domačijo.“

Mladenič veselo prime kačo i jo odnese v njeni dom. Tudi psa sta šla za svojim vertom v domačijo kač...

Kda so šli skozi dveri, sta dve velkivi kači zdignole glavé. Varaje svojo gospodarico, sta je v meri pustile naprej. Na dvori je bila stara kača i je začüdeno gledala prišlece. Videč svojo čer v Jančijovoj roki, je vesela pribežala k njoj. Mlada kača pa je povedala materi, na kakši način jo je Janči rešo.

Mati kača je bila jako dobre vole i je Jančiji ponūvala vse zaklade svojega kralstva. On pa si je vzeo samo čudežno kupico. Drugi den pa je vez srečen odišeo domo.

Janči je ščasoma gratao najznamenitnejši doktor na sveti. Glas o njen je prišeo tudi v našo Slovensko Krajino.

Pošta.

Iz Francije sprejeli naročnino od sledečih: Lipič Franc, a St. Mards de Blacerville, 53 din. Prkič Franc, a Baslieux Les Fiesmes 134 d. Horvat Šjefan, a Morey, 38 din. Škafar Barbara a Entraupont, 35 50 din. Jerič Mihael, a Soteville-Les-Rouen, 118.75 din, na lansko leto je bilo duga 41 din, telko ta spisalí. Reberca Marija Fresnes sur Marne, 125 din. Raščan Vinci, Movencij, 118.75 din, na lani spisalí 27.75 din. Trojok Katarina, Bourges 100 din, na koj je poslano? Püčko Ludvik, a Genieourt 118.75 din, 71 din spisalí na lansko leto. — Pžonoc Kristina, a Criquetot 56.25 din. Mesarič Bara, par Binas 56.25 din. Maučec Marija, Precy 56.25 din. Horvat Jožef, Le Barboux 118.75 din. Jaklič Terezija, a Sept Meules 125 d. Lovrenčec Franc, a Ste Opportune 98.75 din. Jug Janez, a Zermezelle 62.50 din. Šabjan Augustin, a Ondreville 93.75 din. Jaklin Ignac, Goufreville, 116.50 din. Mlinarič Katarina, Tigy, 198 din, 100 din spisalí na lansko leto. Kalendar poslali. Žokš Jean, Ferme de Romilly. Na letos je ešče duga 31 din. Članarina za Rafaelovo družbo znaša letno 10 din.

Prodám mlin celoga do 10. aprila, naprej pa po falataj: kumpi, železna kola, henger, auscugi, koparija, trafer, kučica itd. Oglasite se pri Žički na G. Bistrici.

Oglašajte v Novinaj!